

ЧАРОЎНЫ ВОДАР РАДЗІМЫ

"...Расчыніла акно ў сад... А там дзіва! Пад аркестр шпакоў, апранутых у чорныя святочныя фракі, у бялюткіх, як снег сукенках танцавалі вішні і слівы. У ружовым убранні, колеру лёгкага ранішняга світанку, весела кружыліся яблыні. Гэта чараўніца-вясна ладкавала казачны баль у нашым садзе. А які водар уварваўся да мяне ў пакой! Я ўдыхнула яго, і мне захацелася разам з дрэвамі танцаваць, кружыцца, узляцець на лёгкіх крылах прыгажуні-вясны..."

На працягу чэрвеня бягучага года, ранішняю медытацыю пачынаю менавіта з гэтых радкоў. А належаць яны маладой, абаяльнай пісьменніцы з Гродна Ганне Скаржынскай-Савіцкай, з творчасцю якой знаёма даўно, а напрыканцы мая мне пашчасціла сустрэцца з аўтаркай у цудоўным санаторыі "Жамчужына" на Гродзеншчыне. Ганна адразу ж уразіла сваёй адкрытасцю і шчырасцю. Не заўсёды так бывае, каб упершыню сустрэўшыся з чалавекам, было аб чым з ім размаўляць на працягу трох (!) гадзін. Прыемна было атрымаць у падарунак ад Ганны яе новую кнігу "Кветка малой радзімы".

Як і папярэднія творы пісьменніцы, выданне напоўнена любоўю да малой радзімы, да ўсяго жывога наўкол. На мой погляд, толькі чысты душой і думкамі чалавек можа прысвяціць сваёй бацькаўшчыне такія пранікнёныя словы: "Вада маёй радзімы, майго знакаляровага дзяцінства, якая ўвабрала ў сябе любоў і пяшчоту сонечнага цяпла, водар чыстага свежага паветра, размаітых кветак і травінак, звонкія вясёлыя спевы птушак, для мяне не мае параўнання ні з якой іншай вадой на свеце...".

З вялікім замілаваннем аўтарка апісвае ўспаміны, звязаныя з дзяцінствам, і калі чытаеш радкі з кнігі, вельмі яскрава ўсё гэта бачыш перад сабой. Уразіў яшчэ адзін раздзел кнігі — пад назвай "Кошык прымавак", у якім спадарыня Ганна выступае як філосаф, тонкі псіхолаг і вельмі ўдала трактуе найбольш распаўсюджаныя прымаўкі і прыказкі з пункту гледжання сучаснасці. Пасля прачытання многіх з іх здзівілася, адкуль у маладой жанчыны столькі жыццёвай мудрасці?! Мабыць, многае ад бацькоў, якіх Ганна шануе і аб якіх клапаціцца, нешта ўзята з жыццёвага вопыту матулі двух дарослых сыноў... Кніга цудоўная! Сапраўдная скарбонка мудрасці і жыццёвага сэнсу! Маёй дачцэ Юліі кніжка прыйшлася даспадобы. Яна пераказвае апавяданні пяцігадоваму Кастусю на рускай мове, каб ён зразумеў сэнс.

На вялікі жаль, кніжка выйшла абмежаваным тыражом і наўрад ці патрапіць у бібліятэкі Барысаўскага рэгіёну. На маю думку, творы Ганны Скаржынскай-Савіцкай павінны быць уключаны ў праграму па беларускай літаратуры для малодшых і сярэдніх класаў, бо ў сучаснай дзіцячай беларускай літаратуры не так шмат аўтараў, якія сапраўднаму шануюць мову, бацькаўшчыну і робяць усё магчымае, каб нашы дзеці і ўнукі не забываліся хто яны і адкуль... Аб гэтай цудоўнай жанчыне і яе творах можна пісаць бясконца, але лепш знайсці яе кнігі ў бібліятэцы ці кнігарні і пазнаёміцца з імі. Хочацца пажадаць Ганне новых творчых задумак і іх ажыццяўлення!

Людміла ЗАХАРЭВІЧ

г. Барысаў